

เปิดโลก 3 มิติ: เล่นห้เมืองชลในนวนิยายอิงประวัติศาสตร์

แกะรอย “ตำนาน ประเพณี และวัฒนธรรม” ผ่านปลายปากกา ปิยะพร ศักดิ์เกษม

สรุปสาระสำคัญจากบทความวิจัยโดย
อภิรักษ์ ชัยปัญญา (วารสารศิลปกรรมบูรพา)

ภาษาไทยไอที้

กรอบประวัติศาสตร์ที่เปลี่ยนไป: จาก ‘ศูนย์กลาง’ สู่ ‘ท้องถิ่น’

นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ทั่วไป

- เน้นเมืองหลวง ศูนย์กลางอำนาจ
- เชิดชูแนวคิดชาตินิยมและวีรบุรุษ
- ละเลยวิถีชีวิตคนชายขอบ

นวนิยายของ ปิยะพร ศักดิ์เกษม

- โฟกัส ‘จังหวัดชลบุรี’
- สะท้อนวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- บันทึกการเปลี่ยนแปลงยาวนานกว่า 100 ปี

ถอดรหัส ‘ชุดแม่วัน’: 3 เสาหลักแห่งภูมิปัญญาชลบุรี

ปิยะพร ศักดิ์เกษม ใช้ฉากเมืองชลบุรี
สร้างสรรค์เรื่องราวเพื่อปลูกฝังความตระหนัก
รู้ถึงคุณค่าของท้องถิ่น
โดยแบ่งมรดกทางวัฒนธรรมที่ซ่อนอยู่ใน
เรื่องได้เป็น 3 ด้านหลัก:

1. ตำนานเมือง

2. ประเพณี

3. วัฒนธรรม

มิติที่ 1: 4 ตำนานแห่งความทรงจำ

ภาษาไทยไอที

มิติที่ 2: รื่นเรียงไปกับประเพณีแห่งวิถีเกษตร

ประเพณีงานกองข้าว

พิธีบวงสรวงเทวดาและสืบทอด
สะท้อนความเชื่อเรื่องผีและการแบ่งปัน
หลังฤดูเก็บเกี่ยว

ประเพณีวิ่งควาย

งานรื่นเริงประจำปีที่แสดงถึงความผูกพัน
ระหว่างชาวนาขลบุรีกับควาย
สัญลักษณ์ของความกตัญญูต่อสัตว์วิกฤต

มิติที่ 2: “ทิ้งกระจาด” มหากาณแห่งความเมตตา

ประเพณีทิ้งกระจาด เป็นวัฒนธรรมการ
ทำบุญที่ผสมผสานความเชื่อไทย-จีน
สะท้อนให้เห็นถึง:

- - การอุทิศส่วนกุศลให้วิญญานไร้ญาติ
- - การแบ่งปันทานให้แก่ผู้ยากไร้ในสังคม
- - ศูนย์รวมจิตใจและความสามัคคีของชุมชน

มิติที่ 3: วิธีทำกินและถื่นอาหาร

วัฒนธรรมการประกอบอาชีพ

บันทึกภาพชีวิตชาวประมงพื้นบ้าน การค้าขายทางเรือ และการปรับตัวของชาวชลบุรีในยุคเปลี่ยนผ่าน

วัฒนธรรมด้านอาหารประจำถิ่น

สอดแทรกเมนูอาหารพื้นบ้านและวัตถุดิบจากทะเล ที่บอกเล่าถึงความอุดมสมบูรณ์และรสนิยมเฉพาะถิ่น

บทสรุป: นวนิยายในฐานะ 'หอจดหมายเหตุที่มีชีวิต'

นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ของ ปิยะพร ศักดิ์เกษม ก้าวข้ามความบันเทิง
ไปสู่การเป็น 'คลังข้อมูลทางวัฒนธรรม'

- ✓ - เปลี่ยนประวัติศาสตร์ท้องถิ่นที่อาจถูกลืมให้กลับมามีชีวิต
- ✓ - สร้างความภาคภูมิใจให้คนในพื้นที่
- ✓ - ส่งต่อ 'จิตวิญญาณเมืองชลบุรี' สู่ผู้อ่านระดับประเทศผ่านวรรณกรรม